

Bộ sách lọt vào danh sách
Những cuốn sách Thiếu nhi
hay nhất do
New York Times
biên chọn

DRACUSA

Cuộc phiêu lưu trong thế giới kỳ bí
và hấp dẫn lạ lùng của những người hút mực

Ông khách kỳ lạ

Éric Sanvoisin

Minh họa: Martin Matje

TẬP 1

KIDS
ALPHA

TRƯỜNG MẪU GIÁO VIỆT NAM

Ông Khách Kỳ Lạ
Series Dracula Phần 1
Eric Sanvoisin

Chia sẻ ebook : <http://downloadsachmienphi.com/>
Tham gia cộng đồng chia sẻ sách :
Fanpage : <https://www.facebook.com/downloadsachfree>
Cộng đồng Google : <http://bit.ly/downloadsach>

Table of Contents

[Chương một. Ông hút mực](#)

[Chương hai. Ông khách kỳ lạ](#)

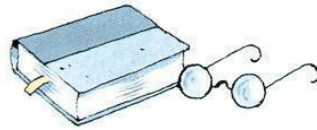
[Chương ba. Cuộc rượt đuổi](#)

[Chương bốn. Trong nghĩa địa... Brrr...](#)

[Chương năm. Ma... ma cà rồng](#)

[Chương sáu. Chà! Ngon tuyệt!](#)

Chương một. Ông hút mực

Bố tôi là chủ một hiệu sách. Ông mê sách cứ gọi là như điên. Ông thường đọc nghiền đọc ngấu. Ông mê sách không bút nào tả nổi. Ông đọc chí sáng tận tối, có khi còn thâu đêm nữa. Đúng là một căn bệnh vô phương cứu chữa nhưng nó lại chẳng có vẻ gì khiến bác sỹ lo lắng cả.

Cứ đến tối, một chồng sách lại lù lù xuất hiện ở nhà. Chỗ nào cũng có sách, ngay cả buồng vệ sinh cũng không trừ. Đó rõ ràng là một cuộc xâm lược. Và cấm có kêu ca phàn nàn. Với bố thì những tên xâm lược luôn luôn đúng. Ông nói chuyện với chúng như với người. Ông nghĩ ra cho chúng những cái tên và gọi chúng là những cuốn sách bé bỏng. Và cuốn sách nào cũng là bạn ông.

Còn tôi, tôi không có bạn. Và tôi cũng không thích sách. Nhìn bề ngoài, tôi giống bố y đúc. Nhưng trong nội tâm thì chúng tôi là hai kẻ xa lạ.

Mẹ tôi thường giả đờ không nhận ra điều ấy. Mẹ yêu cả hai chúng tôi, điều đó thì rõ rồi. Nhưng các bạn biết không, tôi là đứa út ít nhất nhà, ấy thế mà mẹ không đứng về phe tôi khi bố ép tôi phải đọc, thế có ức không.

Kỳ nghỉ hè dài đằng đặc vừa bắt đầu. Tôi không biết phải làm gì. Tôi bèn ra hiệu sách giúp bố một tay. Tôi làm gì kia chứ? Chẳng có gì to tát cả. Bố cấm tôi không được dọn dẹp, thậm chí không cho tôi sờ mó vào bất cứ thứ gì. Giấy cứ như có sức mê hoặc mà tôi không thể cưỡng lại. Quả thật, tiếng xé giấy làm tôi mê mẩn. Nó du dương như một bản nhạc vậy.

Thế là tôi ngồi rình trộm. Đây là điều duy nhất khiến tôi thích thú trong một cửa hàng sách. Khi một cuốn sách lặn mất tăm trong túi một kẻ trộm, tôi không hé nửa lời, tôi thấy vui khôn tả! Vậy là đi đời một tên xâm lược! Nhưng cũng chẳng mấy khi điều đó xảy ra. Thường thường, bố phát hiện ngay ra kẻ cắp khi hắn vừa thò mặt vào cửa hàng.

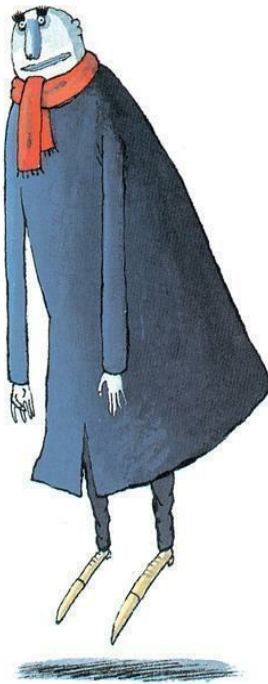
Phần lớn thời gian tôi để ý quan sát các độc giả. Tôi biết họ hết nhé. Mỗi người có thói quen riêng của mình. Một số người hít hà ngửi sách cứ như đang chọn pho mát vậy. Một số khác thì chọn sách một cách tùy hứng. Họ thích những điều bất ngờ. Hiệu sách mà chẳng khác gì trò sở

xổ! Và rồi có cả những người không sao quyết định được. Họ cầm sách. Đặt xuống. Rồi lại cầm lên. Cuối cùng lại đổi ý và trả sách về vị trí cũ. Họ thường ra về tay trắng, ủ rũ vì không mua được gì.

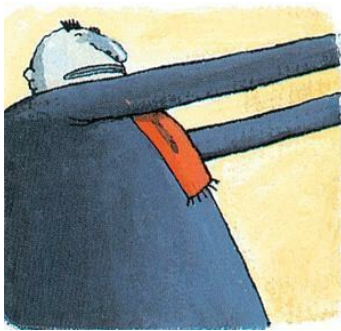
Tôi có một chỗ nấp mãi tí cuối cửa hàng. Một cửa sổ nhỏ khuất sau cả một bức tường ngút sách. Không ai có thể nhìn thấy tôi. Tôi là một tên gián điệp. Tôi ghi lại tỉ mỉ tất cả những gì quan sát được vào một quyển vở. Biết đâu một ngày nào đó tôi sẽ kể lại hết những điều này trong một cuốn sách thì sao? Nhưng tôi không dám tin lắm vì môn ngữ pháp của tôi chẳng vững vàng gì.

Ái chà, một khách hàng mới đây rồi. Tôi không biết ông khách này. Tôi chưa từng thấy ông ta trong khu phố. Ông ta mới chuyển đến cũng nên. Trông mặt ông ta rõ ngộ nghĩnh. Da xám ngoét. Lông mày chổi xể dựng đứng lên, bộ dạng thuộc loại lơ ngơ nhất trần đời. Thế rồi ông ta có một hành động cực kỳ khó hiểu. Cứ như ông ta đang trôi đi cách mặt đất mười xen ti mét. Hệt một bóng ma. Tôi thấy thái độ ông ta kỳ quặc hết chỗ nói.

Ôi trời ơi!

Chương hai. Ông khách kỳ lạ

Tôi đã NHÌN THẤY, bằng chính mắt mình, NHÌN THẤY ông khách quái đản kia uống một quyển sách. Không, tôi không bị ảo giác hay quáng mắt chút nào. Ông ta đi đi lại lại giữa các giá sách năm phút. Ông ta nhắm mắt, lặng lẽ di chuyển, hai tay giơ thẳng ra đằng trước. Giống như ông ta đang lắng nghe âm thanh của các cuốn sách vậy.

Đột nhiên ông ta chộp lấy một quyển sách nhỏ và rồi mọi thứ diễn ra sau đó còn quái đản hơn thế.

Ông ta không giở sách, mà chỉ tách nó làm đôi rồi cắm một chiếc ống hút vừa lôi từ trong túi ra vào đúng chỗ khe sách được mở ra. Ông ta bắt đầu hút bằng mồm. Gương mặt ông ta lộ vẻ vui sướng như thể cuốn sách đựng đầy nước cam đá mát rượi ngọt ngào. Phải nói rằng lúc đó trời rất nóng; nóng đến mức không ai lại đi “phiêu lưu” trong một hiệu sách bao giờ.

Sửng sốt, tôi thét lên một tiếng. Tôi biết, đáng ra tôi không nên làm thế.

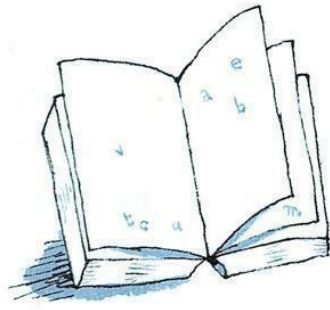
Ôi! Tôi nghĩ ông ta đã nghe thấy tiếng tôi kêu mất rồi. Ông ta lập tức đặt sách về lại chỗ cũ, cất chiếc ống hút và đi ra cửa.

Ngay lập tức, tôi nhảy ra khỏi chỗ nấp để xem cuốn sách vừa được cắm chiếc ống hút. Tôi tìm thấy nó chẳng chút khó khăn. Nó mỏng hơn những cuốn khác và có dính một chất như cao su. Nhấc lên, tôi thấy nó nhẹ bồng. Chẳng may mà có một cơn gió thổi vào cửa hiệu thì nó đã bay vèo đi mất rồi.

Khi mở sách ra, suýt nữa thì tôi ngất xỉu. Nó trống rỗng. Trên các trang sách không còn sót lấy

một chữ nào.

Ông khách lạ kỳ kia đã uống hết mực của cuốn sách...

Chương ba. Cuộc rượt đuổi

Tôi chẳng có thời giờ để mà sợ hãi. Tôi bị kích động vô cùng. Cần phải hành động ngay lập tức. Lúc ấy tôi tin chắc vị khách lạ lưng kia sẽ không bao giờ quay lại hiệu sách nữa. Ông ta đã nghe thấy tiếng tôi và biết rằng ai đó đã bắt quả tang đúng lúc ông ta đang thưởng thức.

Tôi có hai lựa chọn, hoặc là kể hết với bố, hoặc là tự mình điều tra cho ra vụ này. Nhưng kiểu gì bố cũng chẳng tin tôi đâu. Ông thừa biết khả năng đọc sách của tôi thế nào, nên có khi lại còn kết tội tôi đã bỏ công tẩy tủy từng chữ một trong cuốn sách đó cũng nên. Thế là tôi lao theo dấu vết của vị độc giả kỳ lạ.

- Con đi đâu đấy? Bố tôi hỏi.

- Con đi chơi ạ!

Ngoài đường, nắng làm tôi mệt mỏi cả người. Tôi sợ là mình đã quyết định quá muộn. Kẻ hút mực đã biến mất không để lại tăm hơi.

Tôi chọn bừa một phía đại lộ và bắt đầu chạy. Tôi lao đi giữa dòng người trên đường, chạy suốt ba trăm mét mà vẫn không thấy gì. Không, không, không thể thế được! Tôi không muốn bỏ cuộc. Lần đầu tiên trong đời, tôi được chứng kiến một chuyện khác thường thế cơ mà...

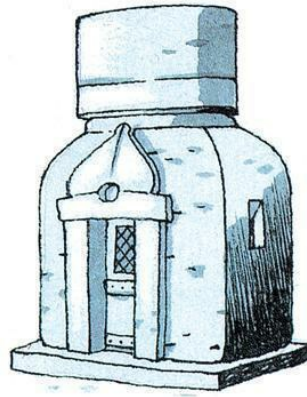
Tôi cố kiên nhẫn và cuối cùng cũng thoáng thấy bóng người đàn ông đằng xa. Tôi nhận ra ông ta nhờ cái dáng đi không thể lẫn vào đâu được. Ông ta lướt nhanh mà chân không hề cử động.

Mọi người đều sợ hãi dạt sang hai bên khi ông ta đi ngang qua.

Tôi dừng lại thở đặng sau một gốc cây rồi tiếp tục bám sát ông ta.

Tôi cứ đi và rồi cuối cùng thấy mình đứng trước hàng rào một khu nghĩa địa...

Chương bốn. Trong nghĩa địa... Brrr...

Dù cố gắng trấn tĩnh nhưng tôi vẫn sờn hết gai ốc. Nghĩa địa đâu phải chỗ dành cho trẻ con. Cứ đi tiếp tục thế này thật nguy hiểm.

Nhưng tôi vẫn dẫn bước. Tôi là một “đấng nam nhi” biết hành động, đâu phải kẻ yếu hèn.

Kẻ tình nghi tiến vào lối đi chính. Tôi bước nhanh hơn để thu hẹp khoảng cách giữa hai người.

Ông ta bất ngờ ngoặt sang ngang, vào một lối nhỏ. Tôi phải mất một lúc mới đến được ngã rẽ nhưng lúc đó chẳng còn một bóng người.

Tôi buột miệng tự mắng mình. Tôi quả là đồ vô dụng!

Không muốn mất công toi sau khi đã đi suốt cả quãng đường, tôi nghiêng rằng lách qua những ngôi mộ bằng đá. Tấm đá nào cũng được khắc tên người, năm sinh và năm mất. Tôi vội đến mức chẳng dừng lại chào hỏi ai. Thế nào tôi cũng bị coi là một thằng bé không được dạy bảo tử tế cho mà xem!

Một trong số họ đã uống nguyên cả một cuốn sách. Ông ta trốn đâu rồi?

Trên đời, không phải ai cũng gặp ma cà rồng. Số người phát hiện ra một kẻ hút cạn mực của những cuốn sách nhỏ lại càng hiếm hoi. Tôi là kẻ may mắn! Nhưng tôi cũng đang run như cây sậy....

Kia rồi!

Một công trình lừng lững hiện ra giữa lối đi. Nó mang hình ...một lọ mực! Thật không thể tin được!

Đầu gối tôi run lẩy bẩy và va vào nhau. Trời vẫn còn sáng nhưng trong đầu tôi là một bức màn đen thui.

Không chần chừ suy nghĩ, tôi đẩy cửa căn hầm lạ lùng nọ. Cửa không khóa. Có một cầu thang dẫn sâu vào lòng đất. Tôi chậm rãi bước xuống, từng bậc, từng bậc một. Mạng nhện từ trần nhà rơi xuống dính đầy tóc tôi. Brrr...

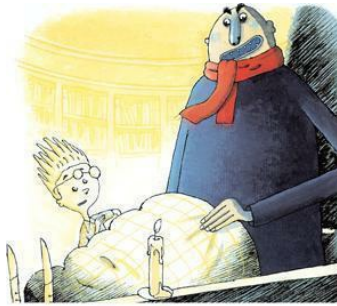
Dưới đó là một căn phòng nhỏ hình tròn, vách chất đầy sách. Hàng nghìn hàng nghìn cuốn sách chồng chất chen chúc nhau nom như những người lính nhỏ đang bỗng súng đứng nghiêm.

Một thư viện kỳ lạ. Cái hầm của quái vật...

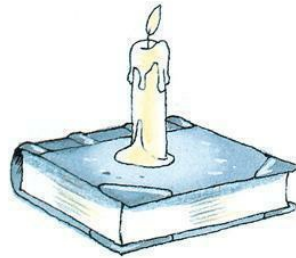
Vài ngọn nến soi sáng một chiếc quan tài có hình thù một chiếc bút lông đặt trên một giá gỗ. Bên trong... Ôi, kẻ tình nghi của tôi đang ngáy o o.

Hắn đắp chăn nên chỉ còn nhìn thấy mỗi cái đầu tựa trên một chiếc gối to bọc vải sa tanh. Làn da hắn trông như giấy vụn, có những dòng chữ nhỏ được tạc bên trên đó giống hệt những nốt tàn nhang. Tôi tiến lại gần để nhìn rõ hơn.

Bất thành linh, hắn ngồi bật dậy, chăm chăm nhìn tôi; mắt không chớp và đầy mực đen ngòm.

Chương năm. Ma... ma cà rồng

Tôi như bị đóng đinh tại chỗ vì hoảng sợ. Chạy trốn thế nào bây giờ ? Cổ họng tôi nghẹn lại. Tôi không tài nào hét lên được một tiếng.

- Ranh con, ai cho người đến đây?

Giọng hần êm ái dịu dặt như tiếng sáo. Khấn trương lên, phải nhanh trí tìm ra một câu trả lời thông minh...

- Cháu đến thăm bà cháu. Chắc cháu vào nhầm cửa ạ.

- Bà người sống ở nghĩa địa này à?

- Không ạ. Hình như cháu nhầm cả nghĩa địa.

Hần lâu bầu. Tôi giật nảy mình. Lưỡi hần nhọn hoắt hăm dọa, trông như một mẩu giấy thấm nước đang ngo nghoe giữa đôi môi.

- Ranh con, người đi theo ta để làm gì?

Nói dối không ăn thua rồi. Hần như đang đi guốc trong bụng tôi...

- Ông đã uống cạn cả một cuốn sách. Cháu đã nhìn thấy!

- Vì thế mà người mò đến tận đây à? Người liều mạng quá đấy, nhóc con. Người có biết ta là ai không?

- Một ông... một ông ma... ma cà rồng ạ.

- Đích thị. May cho người là ta bị dị ứng với máu sau khi đã uống no nê suốt năm thế kỷ qua. Chứ không thì...

Tôi không cố hình dung xem ông ta ám chỉ điều gì.

- Vậy sao ông lại uống mực?

- Bởi vì ta bị đau gan từ bảy mươi hai năm nay. Đó là loại thức ăn duy nhất ta tiêu hóa được. Mà nó cũng giàu chất dinh dưỡng.

- Thật ư? Thế sao ông không mua những lọ mực mà uống? Ông cứ để vào tủ lạnh, thế có phải ông được ung dung nằm nhà thưởng thức không?

- Không đâu nhóc. Mực nước nhạt nhẽo lắm. Cứ như là ăn không có muối ấy. Ngược lại, mực đã cũ trên giấy có một hương vị không gì sánh nổi. Một món sơn hào hải vị.

Tôi nhăn mặt. Một món sơn hào hải vị ư? Đúng là nói dóc!

- Người không tin ta hả?

- Có, có chứ ạ.

Tôi bắt đầu lùi lại.

- Không, người đâu có tin ta. Thôi, cũng chẳng sao. Ta sẽ cho người biết thế nào là vị mực. Ngày mai người sẽ hiểu thôi...

Rồi hắn lao ra khỏi chiếc quan tài như một con quỷ. Hàm răng của hắn giờ là những chiếc ngòi bút chìa ra. Nụ cười của hắn khiến người ta lóa mắt, đang tiến lại gần, rất gần...

Một tấm vải đen trùm lên người tôi, nhẹ tựa như bông.

Chương sáu. Chà! Ngon tuyệt!

Làm quái gì có ma cà rồng. Chẳng có ai vào bữa sáng lại đi tu một bát máu và lại càng không có ai đi uống mực bằng một cái ống hút bao giờ. Tôi chúa ghét những cơn ác mộng. Chúng làm tôi hồn xiêu phách lạc.

Tôi thiếp đi trong chỗ ẩn náu của mình. Hiệu sách sắp đóng cửa. Chỉ còn lác đác một vài vị khách muộn màng. Tôi bỗng tỉnh giấc vì thấy ngựa không chịu nổi nơi cánh tay. Tôi cố gãi cho hết ngứa nhưng vô ích. Như thể nó xuất phát từ tận cùng từng thớ thịt của tôi.

Để tin chắc là mình đang mơ, tôi lật vài quyển sách. Mọi thứ vẫn ổn. Cuốn sách nào cũng đầy những chữ là chữ. Tôi trở lại chỗ nấp và gà gật ở đó. Một cảm giác yếu xiu kỳ lạ khiến cơ thể tôi nặng dần, nặng dần...

Bố tôi khóa cửa hàng, lại còn quay những hai vòng chìa khóa. Lách cách, lách cách. Cuối cùng tôi cũng được yên thân!

Hiệu sách lặng như tờ. Tôi thấy ở trong bóng tối thật tuyệt diệu. Phải nói rằng bố đã không nhận ra điều gì cả. Chắc chắn ông sẽ đi tìm tôi. Nhưng thà ở đây còn hơn là phải về nhà đi ngủ.

Những cuốn sách xếp hàng ngay ngắn trên giá đang gọi tôi.

“Lại đây! Lại đây! Mở chúng tớ ra đi!”

Lần đầu tiên một cuốn sách làm tôi thấy hứng khởi.

“Lại đây! Lại đây! Mở chúng tớ ra đi!”

Trong túi quần tôi có một chiếc ống hút. Quả là may mắn hết chỗ nói!

Chà, ngon mê ly...

Ngậm đầu tiên làm tôi vô cùng khoan khoái. Thật kỳ lạ, tôi đang cắn vào những câu chữ và nhai rau rầu những đoạn văn. Những cuốn sách xinh xắn thơm lừng như được phi hành mỡ!

Nhưng điều đáng ngạc nhiên hơn cả là những từ ngữ hay câu chữ khác nhau mang đến cho tôi những hương vị khác nhau và chúng lan tỏa khắp lưỡi và vòm miệng tôi. Không phải tôi đang hấp thụ mực mà đang trải nghiệm những cuộc phiêu lưu thực thụ.

Trên mặt biển cuộn sóng, hai con tàu đang đánh nhau quyết liệt. Giáp lá cà! Những tên cướp biển đeo, kiếm bên hông, bắt những tràng cười hung tợn. Không phải tôi đang đọc những gì xảy ra, mà tôi đang sống. Tôi là vị thuyền trưởng của những chiến binh đảo Corse phục vụ hoàng đế và tôi đang bảo vệ đến cùng máu thịt của tôi.

Bỗng đâu trước mặt tôi xuất hiện một con quỷ, một mắt bịt khăn, một chân giả bằng gỗ. Gã thuyền trưởng Flint hung tợn! Chúng tôi đấu kiếm. Tôi bị kiệt sức. Tay tôi không thể điều khiển được nữa. Trong nỗ lực cuối cùng, tôi lao thẳng vào đối thủ, hấn né được. Tôi bắn ra rìu tàu...

Đúng lúc tôi đang hút những từ đầu tiên của chương hai thì đèn thành linh bật sáng. Miệng vẫn hút, tôi quay nghiêng người ra nhìn. Bố tôi đứng đó!

- Về ngủ ngay, đồ vô công rồi nghề!

Ông không thể hiểu được tôi đang làm gì với mấy quyển sách.

- Bố bảo con đọc sách chứ có bảo con nhai sách đâu!

Nhưng khi thoáng thấy chiếc ống hút và những giọt mực chảy lòng ròng trên cằm tôi, cơn giận của ông tan biến.

- Con bị chó cắn à?

- Không hẳn ạ...

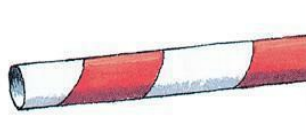
Có thể ông nghĩ tôi bị bệnh dại. Tôi làm yên lòng bố bằng cách khẳng định đó là sô-cô-la. Và bố tin tôi ngay lập tức.

Tuy vậy, không hẳn là bố tôi đã nhầm. Tôi bị cắn thật, nhưng không phải bởi một con chó. Lúc tôi ngất lịm đi trong hang, con ma cà rồng đã khắc tên hắn lên tay tôi bằng ngòi bút mà nó dùng làm răng. Dracusa...

Kể từ nay, tôi thuộc về hắn.

Tôi trở thành một kẻ uống mực.

Và lần đầu tiên trong đời, tôi thấy vui sướng làm sao vì có bố là chủ một hiệu sách.

Chia sẻ ebook : <http://downloadsachmienphi.com/>

Tham gia cộng đồng chia sẻ sách :

Fanpage : <https://www.facebook.com/downloadsachfree>

Cộng đồng Google : <http://bit.ly/downloadsach>